

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Frisch Gábor ügyvéd által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a Dr. Gálfi Tibor ügygondnok-ügyvéd által képviselt ismeretlen helyen tartózkodó alperes neve (utolsó ismert lakcíme: alperes címe) alperes ellen kártérítés iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2010. szeptember 14. napján kelt 23.P.21.943/2009/16. sorszámú ítélete ellen az alperes 17. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az alperesi ügygondnok díját 100.000 (azaz százezer) Ft ügyvédi díjban állapítja meg, és annak 15 napon belüli előlegezésére a felperest azzal kötelezi, hogy azt közvetlenül az ügygondnok részére fizesse meg, az ügygondnoki díjat pedig végleg az alperes viseli.

Kötelezi továbbá a bíróság az alperest, hogy az illetékeljegyzési joga folytán le nem rótt 584.600 (azaz ötszáznyolcvannégyezer-hatszáz) Ft fellebbezési illetéket az államnak külön felhívásra fizesse meg.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság 9.250.891 Ft és ennek 2003. május 25-től járó késedelmi kamatai, továbbá 491.832 Ft lejárt kamat megfizetésére és 475.000 Ft perköltség viselésére kötelezte az alperest, továbbá kötelezte arra is, hogy az állam felhívására fizessen meg 555.000 Ft le nem rótt eljárási illetéket. Az ismeretlen helyen tartózkodó alperes részére kirendelt ügygondnok díját az elsőfokú bíróság 100.000 Ft-ban állapította meg.

Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában megállapította, hogy az alperes, mint a perbeli felperesi társasház közös képviselője 1993. december 3. és 2003. május 25. közötti időpontban a tulajdonostársak működési és fenntartási költségekre szánt befizetéseiből 4.976.370 Ft-ot, a D. Rt-nek fizetendő összegből 4.766.353 Ft-ot elsikkasztott, amely utóbbi összegből 491.832 Ft a kamattartozás. Emiatt az alperessel szemben folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntette és

folytatólagosan elkövetett magánokirat hamisítás vétsége miatt büntető eljárás indult, s a Pesti Központi Kerületi Bíróság ezen bűncselekmények miatt az alperest a 17.B.2213/2005/17. számú jogerős ítéletével 2 évi börtönbüntetésre ítélte, amelynek végrehajtását 4 évre felfüggesztette.

Az elsőfokú bíróság a felperes módosított kereseti kérelmét megalapozottnak találta, hivatkozva a korábban hatályban volt 1977. évi 11. tvr., illetőleg az időközben hatályba lépett és az alperes megbízatása idején hatályos 1997. évi CLVII. tv. rendelkezéseire, valamint a Ptk. 318. § (1) bekezdés, illetőleg a 339. § (1) bekezdésében foglaltakra, megállapította, hogy az alperes a fenti magatartásával a felperesi társasháznak kárt okozott. Álláspontja szerint a büntető eljárásban feltárt bizonyítékok az alperes károkozó magatartását egyértelműen bizonyítják.

Nem osztotta az alperesi védekezést az elsőfokú bíróság, amely a kár megosztására, illetőleg a kártérítés mérséklésére vonatkozott. Hivatkozott arra, hogy a peres felek között megbízási jogviszony állt fenn, s az alperes azzal a magatartásával, hogy a társasház tulajdonosainak befizetéseit elsikkasztotta, s nem a közgyűlés által meghatározott célra fordította, szerződésszegő magatartást tanúsított, és erre tekintettel a Ptk. 318. § (1) bekezdése alapján a kár mérséklésének nincs helye.

Önmagában pedig az a körülmény, hogy a társasház számvizsgáló bizottságot nem hozott létre, ugyancsak nem ad alapot a kár megosztására, mivel a felperesi társasház alapító okirata ilyen bizottság létrehozását nem írta elő. Önmagában a számvizsgáló bizottság megalakításának elmaradása - még abban az esetben sem, ha ezt az alapító okirat előírta volna - nem adna alapot a kár megosztásra. Kármegosztásra kizárólag abban az esetben kerülhetett volna sor, ha a kár részben vagy egészben a felperesi magatartásra visszavezethető. Perbeli esetben azonban ez nem állapítható meg.

Erre tekintettel marasztalta az elsőfokú bíróság az alperest a lejárt késedelmi kamatok nélkül 9.250.891 Ft és ennek kamatai megfizetésére, illetőleg 492.832 Ft lejárt kamat megfizetésére. Mivel pedig az alperes pervesztes lett, ezért az alperest kötelezte a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a perrel kapcsolatban felmerült költségek viselésére, mely költségek közül az ügyvédi munkadíjat (ügygondoknak járó díjat) a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (6) bekezdése alapján határozta meg.

Az ítélet ellen az alperes élt fellebbezéssel, mely fellebbezés az alábbiak szerint alaptalan:

Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a tényállást, jogi okfejtése és döntése is teljes egészében helytálló volt, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján, annak helyes indokaira utalással hagyta helyben.

Az alperes fellebbezése kapcsán a másodfokú bíróság csupán visszautal az elsőfokú bíróság által kifejtettekre, a másodfokú bíróság sem látott a kármegosztásra lehetőséget. Helytállóan hivatkozott az elsőfokú bíróság arra, hogy az a körülmény, hogy a felperesi társasháznál számvizsgáló bizottság nem működött, nem ad kellő alapot arra, hogy az alperes által bűncselekménnyel okozott kár megosztásra kerüljön. Ugyanis az alperes tevékenysége idején hatályos 1977. évi 11. tvr. 13. § (3) bekezdése és az 1997. évi CLVII. tv. 21. § (2) bekezdése szerint is, a perbeli társasházban számvizsgáló bizottság létrehozása nem volt kötelező, és az alapító okirat ezért nem sértett jogszabályt, amikor erről nem rendelkezett. A társasház közgyűlésének az 1977. évi 11. tvr. 1. § f) pontja, és az 1997. évi CLVII. tv. 22. § c) pontjából fakadó ellenőrzési joga, és az elszámolás elfogadása nem jelenti az esetleges kártérítési igényről való lemondást a 35. § (2) bekezdése szerint.

Ezért a másodfokú bíróság sem tartotta az alperesre a kár megosztására vonatkozó álláspontját elfogadhatónak. Mindezekre is tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

Mivel pedig az alperes fellebbezése sikertelen maradt, ezért a fellebbezési eljárási költségek megfizetésére is az alperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles. A másodfokú bíróság az ügygondnok díját a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (6) bekezdés alapján állapította meg, és a költségek előlegezésére a Pp. 76. § (1) bekezdése alapján a felperest kötelezte azzal, hogy ezen ügygondnoki díjat is az alperes köteles végleg viselni.

Budapest, 2011. április 6.

. Kovács László s.k.
a tanács elnöke

Ráczné dr. Gohér Angyalka s.k.
előadó bíró

. Pestovics Ilona s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő